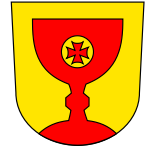

Pitkäperjantai

Psalmi 22

Antifoni: Matt. 27:46

*Jumalani, | Jumalani, **

mik | si minut hylkäsit?

*Mutta minä olen mato | enkä ihminen, **

ihmisten pilkka | ja kansan hylky.

*Kaikki, jotka minut näkevät, pilk | kaavat
minua, **

*levittelevät suutansa, nyökyttävät | ilkkuen
päättään:*

*”Jätä asiasi | Herran haltuun. **

*Hän vapahtakoon hänet, hän pelastakoon hänet,
koska on hä | neen mielistynyt.”*

*Sinähan vedit minut äi | tini kohdusta, **

*sinä annoit minun olla turvassa | äitini
rinnoilla;*

*sinun huomaasi minä olen jätetty syntymäs | täni
saakka, **

*sinä olet minun Jumalani hamasta | äitini
kohdusta.*

*Älä ole minusta kaukana, sillä ahdis | tus on
läsnä, **

eikä | auttajaa ole.

*Minua saartavat vä | kevät sonnit, **

Baasanin härät pii | rittävät minut,

*avaavat kitansa mi | nua vastaan, **

niinkuin raatelevat, | kiljuvat leijonat.

*Niinkuin vesi minä olen maahan | vuodatettu; **

*kaikki minun luuni ovat irti toisistansa; minun
sydämeni on niinkuin vaha, se on sulanut mi | nun
rinnassani.*

*Minun voimani on kuivettunut kuin
savias | tian siru, **

*ja kieleni tarttuu suuni lakeen, ja sinä lasket
minut alas | kuoleman tomuun.*

*Sillä koirat minua piirittävät, pahain parvi
| saartaa minut, **

minun käteni ja jalkani, niin | kuin jalopeurat.

*Minä voin lukea | kaikki luuni; **

he katselevat | minua ilkkuen;

*he jakavat keskenänsä | minun vaatteeni **

ja heittävät minun pu | vustani arpaa.

*Mutta sinä, Herra, älä ole kau | kana, sinä, **

minun väkevyyteni, rien | nä avukseni.

(Pieni kunnia jää pois)